

ילדים שחיים בפנימיות

קהל יעד: צוות הדרכה חדש

מטרת הסדנא:

- הכרות עם מאפייני הפנימייה מנקודת מבטם של החניכים
- הקשבה והבנת צרכי החניכים
- בניית אמפתיה ורגישות בקרב הצוות החדש

עזרים:

- בריסטולים עם משפטים להשלמה תלויים על קירות החדר (מצורפים בנספח)
- כלי כתיבה
- כרטיסי ציטוטים (מצורפים בנספח)
- פרק 1 עונה 2 בסדרה "סליחה על השאלה ילדים" - ילדים שחיים בפנימיות, כאן חינוכית <https://youtu.be/jJuZ9y2XGTI>
- "אני זוכר את עצמי רק בוכה": הייתי ילד רווחה, כאן מקשיבים <https://youtu.be/8szjJfea3eg>

מהלך הסדנא:

שלב 1

אפשרות א'

מפזרים ברחבי החדר בריסטולים ועליהם משפטים (מתוך הנספח), מזמינים את המשתתפים לעבור בין הבריסטולים ולהשלים את המשפטים כרצונם.

מתכנסים למליאה, מקריאים את תשובות המשתתפים ומשתפים בנקודות מרכזיות שעלו מן התשובות.

אפשרות ב'

מתיישבים במעגלים קטנים, המנחה מקריא משפט ומבקש מהמשתתפים להשלים אותו.

במליאה משתפים בנקודות מרכזיות שעלו במעגלי השיח.

חשוב להדגיש כי התשובות שנאמרו הן מנקודת המבט שלנו, המבוגרים ולא מנקודת מבטם של הילדים וכדי להכיר את זווית הראיה של הילדים נצפה בשני קטעי וידאו הממחישים זאת.

שלב 2

צופים בשני הפרקים מתוך "סליחה על השאלה" ו"כאן מקשיבים", מפזרים על הרצפה כרטיסיות ובהן ציטוטים מדברי הילדים ומזמינים את המשתתפים לבחור ציטוט אחד. הציטוט צריך להיות ציטוט שנגע בהם, שעורר בהם מחשבה, שהם מתחברים אליו וכדו'.
במליאה משתפים באמירות עיקריות (בהתאם לזמן העומד לרשות המנחה).

חשוב להדגיש את הנקודות הבאות:

- בניית אמפתיה- חשוב להבין את נקודת המבט של הילדים החיים בפנימייה כדי ליצור דיאלוג אמיתי וכן שיוביל לקשר מיטיב.
- היזהרו מהזדהות יתר- עלינו "להיכנס לנעליים" של הילדים, אך לא לצעוד בהם, לשאוף לקדם אותם מעלה ולא לשקוע איתם.
- חינוך לשיח ולשותפות- להקשיב מתוך כבוד, ללא שיפוטיות או ביקורת.

ילדים חיים בפנימייה כי...?

היום הראשון בפנימייה...?

החוקים בפנימייה...?

מתגעגעים הביתה?

יש פרטיות בפנימייה?

רוצים לברוח?

”
הלחיץ אותי לישון ליד
מישהו שאני לא מכיר
אותו

”
לישון במיטה שהיא
לא שלך

”
הרגשתי לא קשורה

”
כולם היו נראים לי
חייזרים

”
בכיתי וכולם שמעו

”
תלכי מפה,
זה בית כלא

”
אנחנו לא כועסים
עליך
”

”
אם הבית חיבקה אותי
”

”
לא מצאתי את עצמי
”

”
המדרגה שצריך
לקפוץ כדי לעבור
אותה
”

”
להתרחק מהפיתויים
”

”
מקום שיעזור לי
להתאפס על עצמי
”

”
הגעתי למקום הכי
סגור, שבעצם זה מה
שהייתי צריכה
”

”
בכיתי, ממש לא
רציתי
”

”
אי אפשר לחפף
”

”
יש חוקים כדי לשמור
עלינו
”

”
לנשום אוויר, לעצור
ולשים את הפנימייה
בצד
”

”
בפנימייה אתה עושה
לעצמך הכל
”

”
זה הדלק שלי - ראיתי
את החברים שלי,
המשפחה שלי
”

”
אמא
”

”
החיים שלי הם
בפנימייה, לא בבית
”

”
בפנימייה אין מנוחה
”

יש פרטיות אבל...

יומיים בבית זה לא
מספיק

יותר מכבדים את
המקום האישי של כל
אחד

אין פרטיות בפנימיות

הארונות של כולם

בארון שלי הוא לא
יכול לגעת

אין לך רגע של שקט
שלך לעצמך

זה לא שלי
וגם זה לא שלי

”

עושים הכל ביחד

”

”

כולם יודעים הכל,
לטוב ולרע

”

”

עוברים הכל,
מנפילות לעליות

”

”

זה יותר מאחים

”

”

לא ניסיתי לברוח,
הצלחתי

”

”

יכול לתת לו חיבוק
וגם לתת לו אגרוף

”

”

קשה לי

”

”

אני רוצה הביתה

”

”

לא לוותר לעצמי

”

”

אין לי סיבה לברוח

”

”

הפנימייה לא ויתרה
עלי

”

”

האמינו בי

”

”

פותח לי את העיניים

”

”

אני יכולה לסמוך על
אנשים

”

”

הגענו לחדרים ואמרו
לנו: תתרגלו

”

”

מה זה המקום הזה?

”